

This page intentionally left blank

Tekin

Deadbacco

TEKİN

Deadbaccho

SUNUM VE SÜREÇ GÜNLÜĞÜ

This work is licensed under a Creative Commons “Attribution-ShareAlike 4.0 International” license.

İçindekiler

1	Tekin	3
2	Sunum	4
3	Süreç Günlüğü	5
	İntermezzo	16

Deklarasyon¹

Bu belge, Deadbacco tarafından üretilmiştir ve yeni eserlerin içeriğini, ilgili düşünsel arka planını ve oluşturulma sürecine dair bilgileri içerebilir. Eserlerde üçüncü kişilere ait olabilecek unsurlar için gerekli izinler alınmış, kaynaklar belirtilmiş veya ilgili kısıtlamalar uygulanmıştır. Belgenin şahsa özel versiyonları hazırlanabilmektedir. Şahsa özel belgelerde hassas olabileceği düşünülen unsurlar, açık belgelerde yukarıda belirtilen uygulamalara tabi tutulmaktadır. Aksi bir durumun tespit edilmesi halinde, lütfen tarafımızla iletişime geçiniz. Eserlerin kullanımı durumunda, belirtilen atıf kurallarına riayet edilmesi rica olunur.

İletişim Bilgileri

E-posta: deadbacco@gmail.com

Belgedeki mizahi unsurlar bazı toplulukları veya kişileri rahatsız edebilir. Böyle bir durumun tespiti halinde tarafımızla iletişime geçmemeniz önemle rica olunur. Kişiyne bunun bir şaka olduğunu, aldırması gerektiğini ve derin nefes almasını söyleyin. Şayet özne siz iseniz: sakın ol dostum, hiç bir anlamı yok.

Genel yapı

İlk bölüm, eserin kendisini içerir ve bölüm başlığı eserin adıdır. İkinci bölüm, "Sunum" bölümüdür. Eser, açık bir anlatıya sahip olsa da olmasa da, bu bölümde sunulur. Üçüncü bölüm, "Süreç Günlüğü" bölümüdür. Bu bölümde, eserin yaratılma süreci kayıt altına alınmış belgelerden aktarılır. Bu belgelerde, başka eserlere atıflar, bazı keyfi yönlendirmeler ile duygu ve düşünceler bulunabilir. Son bölüm ise "İntermezzo" bölümüdür. İntermezzo, eserden bağımsız olarak eklenmiş bir yapıt ya da güldürü unsurudur. Bu bölümde iki yapı bulunur: Birincisi, her eser kitapçığında yer alan ana intermezzo; diğeri ise eserden esere değişiklik gösterebilen özel intermezzodur.

¹ Bu belge anonim bir tex dosyasının özelleştirilmesiyle oluşturulmuştur.

ÖN SÖZ

İşte hiçbir şey anlatmayan, herkesin anladığı kadar olan bir tablo! Yani aslında diğer tablolar gibi... Her neyse, içeriğinden de anlaşılabilceğı gibi kompozisyonndan nasibini almamış bu tabloyu yaparken gerçekten eğlendim. Her bir noktada farklı bir yapı, farklı bir dokunuş oluşturdum ve en önemlisi, canım ne istediye onu resmettim. Bence bu tablonun en önemli çıktısı budur: kuralın olmaması. Kompozisyon elbette doğası gereğı insan gözüne hoş gelir; fakat fark eden için kaosun içinde de bir şeyler vardır. O şey belki görene keyif verebilir. Benim temennim, keskin ve düzensiz ayrımlara ve birbirinden kopuk konulara rağmen bu resimden keyif alınmasıdır.

Bu tabloda, onu yaratan kişi olarak deneyimlediğim bir diğer şey de denediğim farklı ve yeni yöntemlerdir. Eminim bu yöntemler bir şekilde yanlış ya da kısa ömürlü sonuçlar veren yöntemlerdir; fakat ne olursa olsun, nasıl değişim gösterirse göstere, sonuç olarak tablonun kaybedilecek bir düzeni yoktur. Yapı bakımından yıkılmaz bir eserdir. Belirli bir sürenin ardından beyaz şeritlerde ayrıık sararmalar mı olmuş? Gökyüzü bir ton sıcağı mı kaymış? Kimin umurunda!

Bu tablo hiçbir şey anlatmasa da benim gözümde eğlenceyi anlatmakta ya da en azından anımsatmaktadır. Güzeldir, değıldir bilemem; fakat eğlenceli olduğunu söyleyebilirim.

1

TEKİN

2

SUNUM

Tekin

Tekin, ilk bakışta parçalı ve dağınık bir kompozisyon izlenimi verse de, bu dağınıklığın içinde bir gerilim ve kargaşa barındıran çok katmanlı bir yapı sunar. Eser, farklı imgelerin bir araya gelişiyle oluşan bir yüzey olmaktan öte, izleyiciyi rahatsız eden ama aynı zamanda kendine çeken bir atmosfer kurar. Bu yönüyle Tekin, yalnızca görülen değil, hissedilen bir resimdir.

Kompozisyon, belirgin bir merkezden uzak durarak farklı alanlar arasında bir hareket hissi oluşturur. Koyu ve açık bölgeler arasındaki geçişler, izleyicinin bakışını yönlendirirken aynı zamanda serbest bir dolaşım alanı yaratır ve esere akışkan ama yer yer kesintiye uğrayan bir yapı kazandırır. Yüzeyde yer alan imgeler yan yana gelerek görsel bir çeşitlilik oluşturur ve resmin tek bir anlatıya bağlı kalmamasını sağlar. Ortaya yakın konumlanan göz formu ise kısa süreli bir odak yaratarak izleyiciyle doğrudan bir karşılaşma anı oluşturur. Renk kullanımı da bu serbest yapıyı destekler; açık ve soluk tonlar yer yer koyu alanlarla kesişerek yüzeyde değişken bir atmosfer oluşturur ve görsel hareketliliği artırır.

Tekin, farklı dokuların ve uygulama biçimlerinin bir arada kullanıldığı deneysel bir çalışmadır. Sonuç olarak eser, belirli bir hikâye sunmaktan çok, yüzeydeki parçaların izleyiciyle kurduğu ilişki üzerinden deneyimlenir.

3

SÜREÇ GÜNLÜĞÜ

1.gün

İlk gün gesso uygulanmamış tuvalin üstüne akrilik boyadan koyu bir astar çektim ve kurumaya bıraktım. Teknik olarak gesso özelliği taşımasa da duvar boyası yağlı boya yapmak için gayet elverişli bir ortam sunuyordu.

İlk boya darbelerimde titanyum beyazı ve kobalt mavisi kullandım gökyüzünü andıran bir arkaplan oluşturdum. Ardından burnt sienna kullanarak bulutumsu yapılar oluşturdum. En son violet tonlarıyla bu arkaplanın alt kısımlarını oluşturdum. Bu aşamalardan sonra yatay ve dikey fırça darbeleriyle boyaları birbirine yedirdim. Sanırım kuruduktan sonra bu kısma devam edeceğim.

Teknik olarak bu resimde ana bir düşünce ya da fikire sahip olmadığım-
dan istediğim gibi devam edeceğim. Çok yüksek ihtimalle sonuç biraz kaotik olacak. Her neyse bir sonraki hamlem koyu tonlara sahip bir bina resmi çizmek oldu. Bir referans resme bakarak binayı ve arka planı oluşturdum bunun için lamp siyah, titanyum beyaz, kobalt mavisi ve sarı ochre kullandım. Arkaplanda kullanmak üzere kadmiyum kırmızı kul-

landım. Resmin bu kısmı bittiğinde istediğim koyuluğa ulaşamadığımı düşündüm bu yüzden resmi olduğundan daha koyu göstermek adına çevresine beyaz bir çerçeve oluşturdum.

Şekil 3.1: İlk gün çıktısı

Bu şekilde kalıp kalmayacağından emin değilim ama şimdilik böyle oldu. Süreç sırasında artan boyaları da tuvalin kullanılmayan bölgelerine yedirdim fakat bunu fotoğraf kaydından sonra tekrar etmediğim için kadmiyum kırmızı vurgularını göremeyebilirsiniz keza bu önemli değil çünkü resim böyle kalmayacak. İlk günün sonunda resmin aldığı son hali şekil 3.1'de görebilirsiniz.

Binanın olduğu resimde nasıl hissettiğimi pek tanımlayamıyorum fakat "sovyet mimarisini ya da fransa havasını andırıyor" yorumuna katılıyorum. Resimde belli olmasa da yağmur yağdığını düşünüyorum ve bu kısımda "Dark is the night" şarkısının çaldığını hayal etmenizi öneriyorum. Böylece daha sovyet hissedebilir ve belki sigara yakabilirsiniz.

2.gün

İkinci gün bir önceki gün yapmış olduğum gök yüzü kuruyunca gök yüzünü revize etmek istedim. Ayriyeten ek bir sahne daha yapmak istediğimden sol alt kısma sahneye uygun bir arkaplan boyadım.

Şekil 3.2: İkinci gün

Gökyüzü için bulutlu bir sahne- den esinlendim. Açık gökyüzü için ultramarine mavi ve sap yeşil'i karıştırdım ve titanyum beyazı ile ton ayarını yaptım. Bulut- lar için ultramarine mavi ve cad- mium turuncu karıştırarak bir tür kahverengi oluşturdum ve bunu titanyum beyazı ile açtım. Önce- likle açık gökyüzü için boya uygu- ladım böylece bulutları yaparken rahat çalışabilecektim. Bulut- lara başladığımda farklı bölgel- erde cadmium turuncu eklemesi yaparak ton ayarı yaptım. Aydın- lık bulut bölgeleri için titanyum beyazı yedirdim. Bu tabloyu ya-

parken şunu fark ettim: yeni aldığım boyalat fazla yağlıydı. Bu da kalitesinin pek iyi olmadığına işaret ediyordu. Bu tabloyu yaparken ayrıca küçük bir şişede boyaların fazla yağını biriktirdim. Böylece gerektiği tak- tirde kullanabilirdim ve ayrıca her boya sıkıtığımda keten yağı elimi ve paleti mahvetmezdi.

Sol alt kısımda bir alana bir gün batımında göl sahnesi yapmak iste- dim. Bunun için titanyum beyazıyla açılmış burnt umber ile tonlan- mış bir gökyüzü arkaplanı oluşturdum. Göl için burnt umber, titanyum beyazı ve sarı orche kullandım. Arta kalan boyaları arkaplanı doldurmak için kullandım ve şekil 3.2'de görüldüğü gibi ikinci günü sonlandırdım.

3.gün

Üçüncü güne başlamadan önce aklıma başka bir sahne geldi. Bu bir tür mizahi unsurdu fakat altında başka bir metin yatıyordu.

Ekleğim sahne devasa bir çatalın dünyaya yaklaştığı bir sahneydi. Adeta "Dünyaları yedin!" der gibi bir sahneydi. Bunun için öncelikle bir boya kutusunu arka planda çember izi bırakması için kullandım. ardından çatal için kurşun kalem ile taslak çizdim. Öncelikle dünyayı boyayarak başladım. Okyanuslar için ultramarine mavi, cobalt mavisi ve titanyum beyaz kullandım. Kara parçaları için sap yeşili, sarı orke ve burnt umber kullandım. Islak üstüne ıslak çalıştığım için boyaalrın birbirine karışmaması için uğraştım. Kutup ve bulutlar için titanyum beyaz kullandım. Uzun boşluğu için lamp siyah'ı kullandım ama ondan önce titanyum beyazı ile gri tonları oluşturarak çatalı boyadım. Ardından geri kalan her yeri siyah yaptım. Son dokunuş olarak titanyum beyaz ile ufak bir nokta oluşturdum. Bu da muhtemelen gerçek boyutlarda ayın nasıl görüneceğini bize aktarıyordu. Bu kısmı şekil 3.3'te görebileceğiniz gibi bitirdim.

Şekil 3.3: Üçüncü gün

Bu resim parçası absürt olması için tasarlanmıştı. Komikti ama ilk olarak bir korkuyu temel alıyordu. Bu korku uzay çalışmalarının en etkileyici sonucundan doğuyordu: kozmik korku. Dünyalılar olarak keşfedebildiğimiz herhangi bir uzay hacminde bırakın aklın olduğu bir yapıya, herhangi bir yaşama bile rastlayamamıştık. Saçma fen bilgisi poster-

lerinin aksine evrenin her bir parçası akıl almaz derecede büyük ve akıl almaz derecede boştu. Para için çalışıyor, fastfood zincirleri kuruyor ve aile içi iletişimden muzdarip olduğumuza kafa yoruyorduk; bu küçük lezzetli, zavallı kaya parçası üstünde.

4.gün

Dördüncü gün dünyaları yedikten sonra sol alttaki sahneyi tamamladım.

Şekil 3.4: Dördüncü gün

yağı kullanarak oluşturdum. Titanyum beyaz ile gölün ufkunu belirgin hale getirdim. Burnt umber kullanarak göl üstünde bot çizdim. Arka planda dağ görünümü oluşturmak için yağ ile seyreltilmiş burnt umberi çizgiler oluşturacak şekilde uyguladım ve çizgilerin altına oldukça yumuşak bir gradyen geçiş sağladım. Bu sıcak göl görüntüsünü şekil 3.4'te görülebileceği gibi bitirdim.

Sahneye gölü yaparak başladım. Gölden yansıyan ışıkları yapmak adına boya püskürtmem gerekiyordu. Fakat bunu yağlı boyayla yapmam demek vücuduma ve resmi yaptığım ortama kontrolsüzce boya bulaştıracağım anlamına geliyordu. Bu sebeple maskeleme bandıyla gerekli bölgeleri kapattıktan sonra akrilik boya kullanarak ufaktan iriye gidecek şekilde boya sıçratması yaptım. Ardından akrilik boya kuruyunca sıçratma ile yapmam mümkün olmayan boyutları titanyum beyazı sarı orke ve keten

5.gün

Beşinci gün empresyonist bir sahne ve kozmik korkunun daha ciddi bir başka tasvirini tuvale aktardım.

Şekil 3.5: *Beşinci gün ortası*

İlk olarak bu tablonun doğasına uygun olarak diğer resimlerden bağımsız bir tarzda bir sahne yapmak istedim. Bu bağlamda bir şarap kadehi bu iş için hem uygun hem kolay olur diye düşündüm. İlk defa bu kadar belirgin fırça izleri bırakacaktım. Aynı zamanda ilk defa alan başına bu kadar boya kullanacaktım. Palet olarak rsim yapacağım bölgenin hemen altını kullandım. arka plan için kobalt mavi, lamp siyah, titanyum beyaz, ve limon sarısı kullandım. Arka planda açıktan koyuya geçen bir arkaplan oluşturdum ve fırça izlerini yumuşatmadım. Hatta daha da belirgin olması adında tutarsız darbeler de yaptım. Kadehin üstünde durduğu kısım için burnt umber, sarı orche, cadmium turuncu ve titanyum beyazı kullandım.

Alan başına boya miktarı beni tedirgin etti. Yönetmesi zor bir yapıya sahipti sahne. Geç de kuruyacaktı. Bunları düşünürken kozmik korkunun bir de ciddi bir tasviri olmasını istedim ve keskin gölgelendirmeye sahip bir gezegen çizebilirim diye düşündüm. Bu bağlamda kadeh için kullandığım boyaları karıştırarak soluk morumsu bir yüzeye sahip bir gezegen oluşturmaya başladım. Gezegenin geometrisi az çok oluştuktan sonra kadehi yapmaya başladım. Kadehin koyu şarap bölgeleri için cadmium kırmızı kullandım. Rengini açmak gii bir hataya düşmeden açık bölgeler için vermilion kırmızı kullandım. Karanlık ve aydınlık bölgeler için lamp siyahı ve titanyum beyazı kullandım. İç transparan bölgeler için arkaplan için oluşturduğum renkleri kullandım. Bazı yansımalar için cadmium kırmızıyı açtım ve keskin bazı hatlar için lamp siyah ile

ince çizgiler oluşturdum. Bu kısma kadar oluşan kısım şekil 3.5'te verilmiştir.

Kadeh sajnesi bitince gezegenin son detaylarıyla ilgilendim.

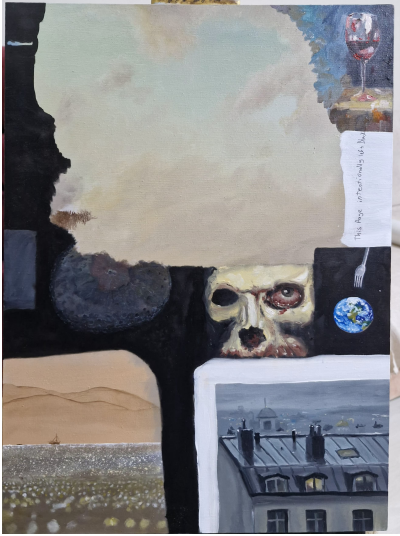
Şekil 3.6: Beşinci gün sonu

Gezegen bittikten sonra arkaplanı doldurmaya başladım. Arkaplan kapkaranlık bir uzay olacağından lamp siyah ile boyamaya başladım. Sol üstte bir bölgeyi mizah unsuru oluşturacak şekilde boş bıraktım. Bu mizah unsuru yakın geçmişte İngilizler tarafından oluşturulmuş ve internette bir mim haline gelmiş Saddam Hüseyinin saklanma bölgesi şemasına bir göndermeydi. Beşinci günü şekil 3.6'da görülebileceği gibi bitirdim.

Yüzeyde kutuplardan ortalarına doğru çizgiler, farklı renkte bölgeler ve sınırlarda belirgin krater bölgeleri oluşturdum. Bu bölgeleri oluştururken yüzey renkleri ya da koyu gri tonları kullandım. Ana gövdeden ayrı çizilmiş eğriler krater yapısını gerçekçi gösteriyordu. Tıpkı atmosferi olmayan bir gezegende olabileceği gibi ışık doğrusal hareket ediyordu ve ışığın doğrultusunda olmayan bölgeler uzayın karanlığından ayırt edilemiyordu.

6.gün

Altıncı gün son dokunuşları yaptım. Tablonun karmaşık yapısını koruyacak, mevcut tekinsizliğe bir de dehşet ekleyecektim.

Şekil 3.7: Son

Bu dehşeti göz temasıyla sağlayacaktım. Fakat nasıl bir göz çizeceğime karar veremedim. Daha sonra esinlenme aracılığıyla bunu vahşi bir görünüşle sağlamaya karar verdim. Bir kurukafa olacaktı fakat bir göz de olacaktı. Kurukafanın ölümü ve gözün canlılığı kafa karıştıracak, iğrenç görüntü insanda bir ürperme yaratacaktı. Bunu yapmak için Bir önceki çalışmamdan kalan boyaları kullandım çünkü kemiğe rengini verecek karışımlar mevcuttu. Böylece artan boyayı da bitirecektim, resmi de. Öncelikle

kurukafanın genel yapısını açık renkle çizdim. Ardından koyu renkler ile gölgelendirmeleri yaptım. Göz dışında her yerde fırça darbelerimi belirgin kıldım. Kırmızı tonlarını kullanarak organik bir doku görünümünü saplamaya çalıştım. Boşlukların karanlığını boyadım ardından göze geçtim. Gözün beyazı için açık renkelri kullandım. Göz bebeğini gri tonlarını ve kahve tonlatını kullanarak oluşturdum. Kırmızı boyalarla gözü kızarık hale getirdim ve gözün etrafındaki organik dokuyu şekillendirdim. Lamp siyah ile gözü tamamlayıp detayları oluşturdum. En son titanyum beyaz kullanarak gözün ışıltısını, yansımaları ve aydınlık bölgeleri oluşturdum. Bu sahne bittikten sonra bir boşluk fark ettim ve oratı da boş bırakmak adına beyaza boyadım. Daha sonra bu bölgeye baskılarda boş bırakılan sayfalara yazıldığı gibi "this page intentionally left blank" yazdım ve günü şekil 3.7'de görüldüğü gibi bitirdim.

SON SÖZ

Bu eseri benim için çok önemli bir kişi için yaptım. Her ne kadar kargaşadan pek hoşlanmasa da, bu çalışmayı beğeneceğini düşünüyorum. Kompozisyon sürecinin çoğu zaman ne kadar uğraştırıcı olduğunu da söylemek gerekir; bu yüzden Tekin'i bir "keyif-performans" eseri olarak görüyorum.

Açıkçası bu çalışma, planlı ilerleyen birçok işe göre benim için çok daha keyifliydi. Bir an bile görev bilinciyle fırça atmadım. Umarım bu keyif, esere bakan kişiye de bir şekilde geçer. Bazen çok küçük ölçekte bile olsa başına buyruk davranmanın tadını çıkarmak gerekiyor.

A close-up photograph featuring two hands. The left hand holds a lit cigarette, with a small amount of smoke rising from the tip. The right hand holds a stemmed glass filled with a dark red liquid, likely wine. The background is a dense, abstract pattern of dark green and brown, resembling a camouflage or a textured surface. The lighting is soft, highlighting the skin tones and the textures of the cigarette and glass.

C'est la vie

ANLAYANA...

"Çek bre, iç şu
mel'un dumanı
Hayâtını tarûmâr
edeyim senin"

Deadbacco, 2001
Tekin
Tuval üstüne yağlı boya
35*25 cm
İstanbul, 2025